

Ανάλογα με την πίστη καθενός έρχεται και η χάρη!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Συμεών Νέος Θεολόγος.

Πριν από κάθε αρετή, προηγείται η χάρη που προέρχεται από την πίστη και είναι θεμέλιο κάθε αρετής.

Και κάθε αρετή, και έρχεται και παραμένει και ενεργείται με τη χάρη. Όμως κάθε αρετή χωρίς τη χάρη, λογαριάζεται από τον Θεό κατώτερη από κάθε κακία, διότι εκείνη η αρετή είναι διαβολική, επειδή και αυτό μηχανεύονται οι δαίμονες που ως νοεροί πλανούν τη νοερή διάνοια των ανθρώπων, δηλαδή να φάνουμε στους ανθρώπους σώφρονες, ελεήμονες και πραότατοι.

Η χάρις του Θεού έρχεται σε κάθε μολυσμένο και ακάθαρτο άνθρωπο, με την αληθινή ευχαριστία.

Αληθινή δε ευχαριστία, είναι η επίγνωση της χάριτος.
Πώς όμως θα μπορούσε να ευχαριστήσει επάξια αυτός που ευεργετήθηκε, εάν
πρώτα δεν αναλογιστεί το μέγεθος της ευεργεσίας που του έγινε;
Διότι όσοι το αγνόησαν, θα καταφρονήσουν.
Πρέπει λοιπόν να γνωρίζουμε ότι σε καθέναν που πιστεύει στο Χριστό, κατέρχεται
η δύναμη του Αγίου Πνεύματος όχι από τα προηγθέντα έργα -διότι αν
προερχόταν από τα έργα, δεν είναι χάρη-, αλλά από την πίστη, ώστε να προλάβει
η χάρις τα έργα και να οικοδομηθεί το έργο πάνω στο θεμέλιο της χάριτος,
συντελούμενο δι' αυτής.
Τα έργα όμως που γίνονται χωρίς τη χάρη, ο Θεός τα λογαριάζει σαν να μην
έγιναν, επειδή δεν έχουν ύπαρξη αλλ' είναι ανύπαρκτα.
Διότι το καλό δεν είναι καλό, όταν δεν γίνεται με καλό τρόπο.
Είναι δε και αδύνατο και ακατόρθωτο να γίνει το καλό με καλό τρόπο, χωρίς τη
χάρη του Χριστού· γιατί αν ήταν αυτό δυνατό η ευκολοκατόρθωτο, ο Θεός δεν θα
γινόταν άνθρωπος· διότι εξαιτίας της χάριτός του μπορεί να πραγματοποιηθεί
κάθε καλό έργο με καλό τρόπο, και μόνον με αυτή.
Μακάριος είναι αυτός που το γνωρίζει, και αξιολύπητος καθένας που το αγνοεί,
γιατί μάταια πιστεύει στο Χριστό.
Γι' αυτό οι περισσότεροι που ψάλλουν και προσεύχονται, με τα χείλη μεν μιλούν,
με το νου όμως συζητούν με τους δαίμονες, παρασυρόμενοι απ' αυτούς σε
μάταιες μέριμνες ή βιοτικές ή σαρκικές ή μανιώδεις και μνησικάκες, ώστε το
καλό να μη γίνει με καλό τρόπο, επειδή χωρίς τη χάρη δεν μπορεί να γίνει με καλό
τρόπο.
Για ποιόν λόγο λοιπόν καυχάται ο άνθρωπος; Για κανένα.

Γι' αυτό οι αληθινοί χριστιανοί είναι συντετριμμένοι και ταπεινωμένοι, γιατί
γνωρίζουν ότι δεν έχουν τίποτα δικό τους, αλλά της χάριτος. Να τα
χαρακτηριστικά των μη αληθινών χριστιανών: ματαιοφροσύνη και στόμφος, οίηση,
υπερηφάνεια, αλαζονεία, φιλοδοξία, και έβδομο, η φαινομενική ταπείνωση που
ελκύει την τιμή των ανθρώπων.

Δύο είναι αυτά που ακολουθούν το ένα το άλλο: η πίστη και τα έργα. Η πίστη για
τα έργα, τα έργα όχι για την πίστη αλλά, με την πίστη.

Χωρίς την πίστη είναι αδύνατον να ευαρεστήσει κάποιος, εφόσον από την πίστη
έρχεται η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού σ' αυτόν που πιστεύει, όμως με
κάποιο μέτρο.

Ανάλογα δηλαδή με την πίστη καθενός έρχεται και η χάρη.

Εάν μεν είναι πολλή η πίστη, θα είναι πολλή και η χάρη, ενώ εάν είναι λίγη η
πρώτη, θα είναι λίγη και η δεύτερη.

Απόσπασμα από τον λόγο του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου «Ότι η πίστη
εκδηλώνεται με επτά τρόπους...», από το βιβλίο «Αλφαβητικά κεφάλαια», έκδοση
Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα, Άγιο Όρος.